

Швачка

Павло Грабовський

Рученьки терпнуть, злипаються віченьки...
Боже, чи довго тягти?
З раннього ранку до пізньої ніченьки
Голкою денно верти.

Кров висисає оте остогиджене,
Прокляте нишком шиття,
Що паненя, вередливе, зманіжене,
Вишвирне геть на сміття.

Де воно знатиме, що то за доленька
Відшук черстового шматка,
Як за роботою вільна неволенька
Груди ураз дотика.